

ПРИМЕНА НАЧЕЛА ЛЕГАЛИТЕТА КОД ОТКАЗА УГОВОРА О РАДУ

Послодавац запоселеном може отказати уговор о раду само из разлога прописаних законом, општим актом послодавца или уговором о раду.

Из образложења:

"... Према утврђеном чињеничном стању, тужени је извршавајући правноснажну пресуду Основног суда у Смедереву ПП 301/11 од 12.3.2012. године, вратио тужиоца на рад закључујући са њим анекс уговора о раду. Међутим, како је одлуком Врховног касационог суда Рев2 245/2014 од 11.7.2014. године, та пресуда укинута, заједно са пресудом другостепеног суда и предмет враћен на поновно суђење, тужени је донео оспорено решење број 469 од 15.10.2014. године, којим је отказан уговор о раду закључен са тужиоцем 18.12.2003. године и анекс уговора о раду од 11.4.2013. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које није ни спорно међу странкама, побијаном пресудом је одбијен тужбени захтев за поништај решења туженог о отказу уговора о раду, јер су судови закључили да је укидањем правноснажне пресуде од стране Врховног касационог суда, отпао основ за закључење уговора о раду, због чега је исти у смислу чл. 51. и 52. Закона о облигационим односима, ништав.

Основано се ревизијом тужиоца указује да се наведени закључак суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Наиме, оспореним решењем тужени је тужиоцу отказао уговор о раду, а разлози за отказ уговора о раду од стране послодавца прописани су одредбом члана 179. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05) и односе се на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца. Укидање одлуке суда којом је запослени враћен на рад, није као отказни разлог предвиђен овом одредбом, а није предвиђен ни закљученим анексом уговора о раду, да би законито могао бити употребљен. Тужени је са тужиоцем закључио анекс уговора о раду на неодређено време (члан 1. уговора) у коме су и наведени разлози за евентуални отказ (члан 10), без икаквих ограничења или услова везано за одлуку суда по ревизији коју је тужени као послодавац изјавио Врховном касационом суду.

У описаној чињеничној и правној ситуацији, тужени није могао из наведеног разлога отказати уговор о раду тужиоцу, јер он није прописан законом (начело легалитета) и није уговорен међу странкама, при чему се не могу користити ни разлози за ништавост уговора које је навео првостепени суд, с обзиром да се ова парница води по тужби тужиоца за поништај решења којим му је отказан уговор о раду, а не по захтеву туженог за поништај уговора о раду".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 1596/17 од 21.12.2017. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 10.12.2019. године)